

Иван Вазов
Непобедима

Nous sommes garrotés! Plus de nations soeurs!
Et je prèdis l'abîme à nos en vahisseurs!

V. Hugo („L'année terrible“)

Вярвам. Вярвам в нещо в небесата,
вярвам в истината и в доброто,
черен е триумфа на лъжата,
низка е победата на злото.

Вярвам. Вярвам, родино, и в тебе:
не е този – друг е твоят жребий,
дни по-други готви ти съдбата,
вярвам в нещо в небесата.

Разум висши или висша воля
то е – но то види, милва, бльска,
рано-късно своя лик оголя
и зари ил мълний страшни пръска.

Каина на съд ужасен вика,
Юда – на върбата го увисва
и троши ръката, що подписва
смъртен приговор над мъченика.

Има бог правдив. Той дига, сваля.
Бди над слабий, силния струпала...
И ти, Майко, героиньо мила,
вярвай в себе – вярата е сила!

Подигни главата! Не унивай,
твоята звезда високо свети,
тя ще свети и през вековете,
знамето в душата си не свивай!

Имаш в що да вярваш: в твойта младост,
в твойто здраве – на живота радост,
в твойте мишци, труд, полети смели,
в силите духовни, в теб наизрели;

имаш нещо по-велико: *Твойто*

право! Правото, мощ несломима,
херувима с огнен меч, чрез който
в бой и с ада си непобедима!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4298>]